

Сейіткұлдың Жаңа Жері

Айдана Тенгебаева

Сейітқұл киіз үйлердің арасында тұрып, терең ойға шомылған. Оның жүзінде отыз кедей отбасының болашағына деген алаңдаушылық бар. Айналадағы балалар ойнап жүрсе де, оның көңілі алаң.

Ол сауда-саттық пен мал барымтасы туралы ойлайды. Саудаға мал жоқ, ал барымта тек қана қарымта қайтаруға әкеледі. Сейітқұлдың басы қатып, екі жолдың да түпкілікті шешім емес екенін түсінеді.

Кенет оның басына жарқын идея келеді. 'Біз жаңа жер іздеуіміз керек, бейбіт өмір сүретін, берекелі жер!' деп ойлайды. Оның көздері үміт пен жігерге толады.

Көп ұзамай Сейіткүл өз тобырымен ұзақ жолға шығады. Олардың түйелері мен аттары шетсіз-шексіз даламен алға жылжиды. Әрбір адамның жүзінде жаңа өмірге деген үміт бар.

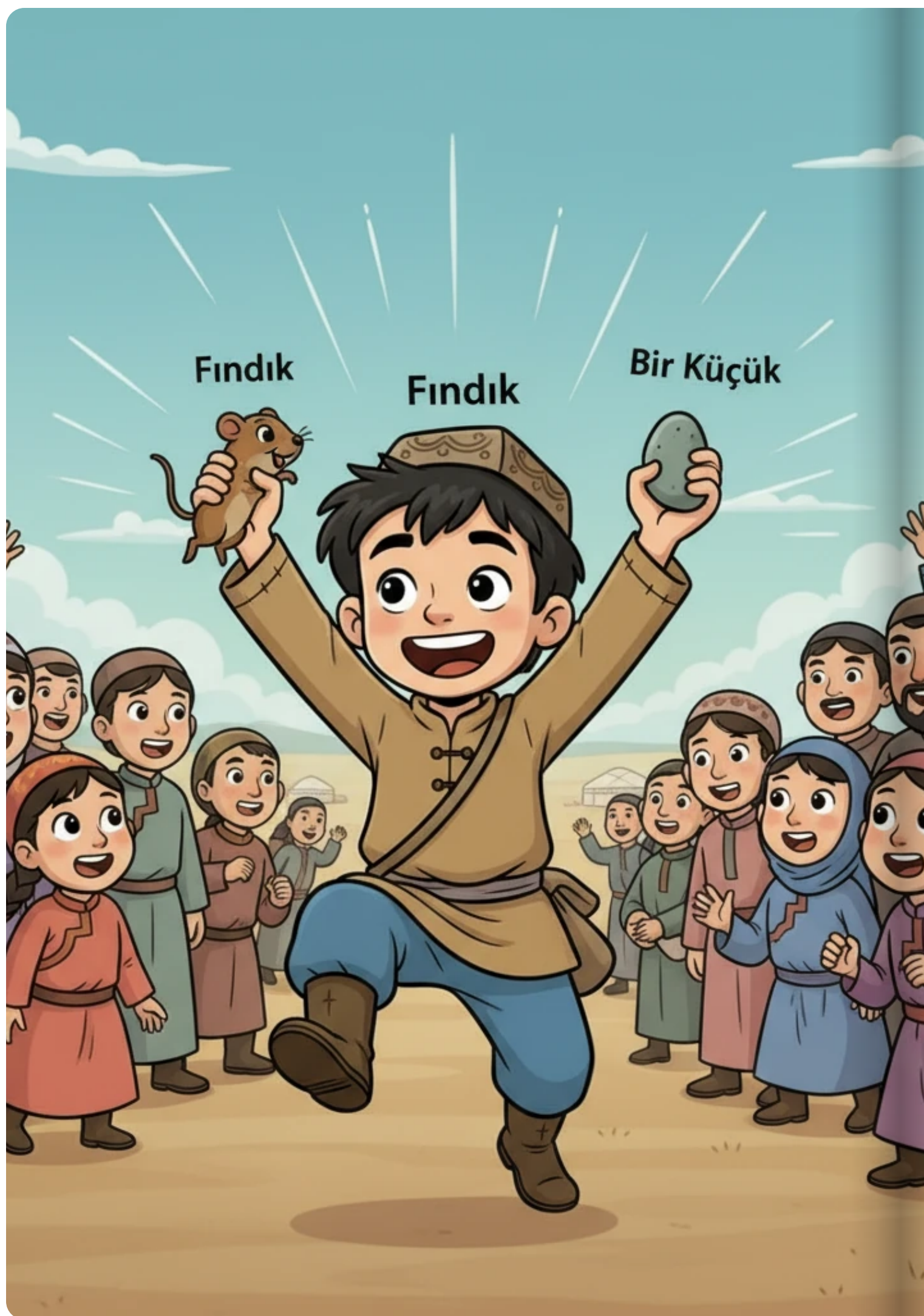
Жолда олар қиындықтарға тап болады. Кейде шаңды дауыл көтеріліп, кейде таулы жерлерден өтуге тура келеді. Бірақ олар бір-біріне қолдау көрсетіп, алға қарай ұмтылады.

Бір күні Сейітқұл жалғыз атқа мініп, жаңа жер іздеп алға шығады. Ол биік төбеге шығып, алысқа көз салады. Оның жүрегі үмітке толы, әлі де ізденуде.

Міне, сол күні ол Торғай төресіндегі Қабырға өзенін табады. Суы мөлдір, жағалауы жап-жасыл, шөбі шүйгін. Сейітқұлдың жүзінде үлкен қуаныш пен жеңілдік пайда болады.

Сейітқұл өз халқына қуанышты хабарды жеткізеді. Олардың көздері жанып, барлығы бірден жаңа жерге аттанады. Үміт пен шаттық кернеген халықтың айқайы далаға жайылады.

Жаңа жерге жеткен соң, отыздан астам отбасы киіз үйлерін тігеді. Балалар өзен жағасында ойнап, малдар жап-жасыл шөпті жаяды. Бәрі бірге жаңа өмір бастап, үйлерін құрады.

Жылдар өтеді, Сейіткұлдың халқы байып, өсіп-өркендейді. Олардың малдары көбейіп, өмірлері бейбіт және бақытты болады. Дана Сейіткұл өз халқының бақытына қарап, риза болады.